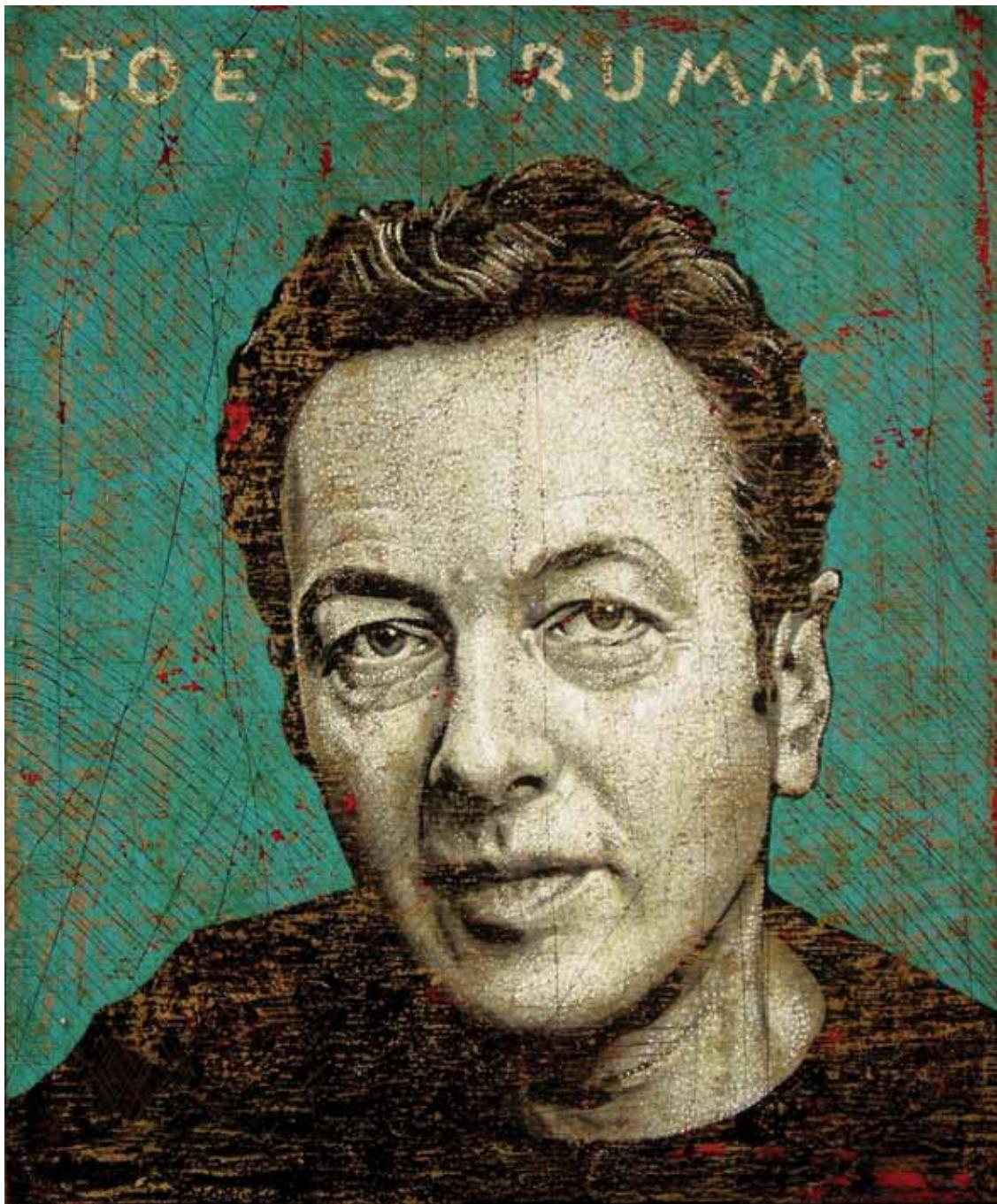

ЧОН ЛЕНГФОРД / НЕШВИЛ РАДИО

ЈО СТРУМЕР / JOE STRUMMER
ручно дорађени принт каширан на даску
hand-finished print mounted on plywood
33x27 cm, 2007.

ЏОН ЛЕНГФОРД
НЕШВИЛ РАДИО

Jon Langford
Nashville Radio

Продајна галерија "Београд"

новембар 2014.

Сања Тодосијевић

Нешвил радио Џона Ленгфорда

О херојима и жртвама

Активност Џона Ленгфорда (Jon Langford) у области ликовних и примењених уметности могуће је тумачити једино у ширем контексту, као визуелну манифестацију феномена популарне културе који су обележили европску и америчку уметничку и музичку сцену од седамдесетих година прошлог века до данас. Ленгфордов музички ангажман почине 1977. када са групом колега, студената са Катедре за ликовну уметност Универзитета у Лидсу оснива панк бенд Меконс. Иако у тим годинама музика постаје главна преокупација чланова бенда, критичка и контракултурна оријентација ове катедре која је у то време доживљавала трансформацију у прогресивну и левичарски настројену институцију, као и укупна атмосфера бунта и захтева за критичким проучавањем уметничке теорије и праксе, свакако је морала утицати и на уметничке и животне ставове његових чланова. Радикални политички ангажман Меконса у првим годинама био је усмерен против идеолошке и милитантне репресије владајућих структура. Иновативни и експериментални опус групе у измењеном саставу у 80-им годинама почине инкорпорирањем музичких тема кантри музике, која је према Ленгфордовим речима, својом једноставном структуром била истовремено и моћна и разумљива за ширу публику. Идеолошка близнакост може се пратити на плану тематизације свакодневице и социјалних проблема и тешкоћа обичног човека у текстовима који су често носиоци далекосежних порука. Друштвени неконформизам и бунтовништво Меконса присутни су и у тој постпанк фази када настављају са изражавањем опозиционих политичких ставова, док је даље ширење и пласман ван граница Британије значило и могућност изазивања одређених културолошких или политичких ефеката на глобалном плану. Интеграција фолк и кантри музике у панк рок израз још је прогресивнија после Ленгфордовог доласка у Чикаго, од када активно делује на музичкој сцени и наступа са саставом Вејко Брадерс (Waco Brothers) и другим ауторима сличне оријентације.

Ленгфордов ангажман у области визуелних уметности, dakле, непосредно је у релацији са музичком активношћу, и представља интегрални део његовог укупног опуса. Жанровски еклектицизам, присутан у свим областима његовог деловања могуће је интерпретирати у кључу постмодерне културе која према тумачењу америчког теоретичара популарне културе Џона Сторија (John Storey) више не препознаје и свакако не признаје границе између популарне и елитне културе, жанрова и медија, али ни разлику између аутентичног и комерцијалног. Демократизација и

популаризација културе од педесетих година, омогућила је и да се чује глас већине, затим маргинализованих социјалних или етничких група, уз инсистирање на хетерогеном карактеру и културолошким дистинкцијама, посебно на подручју Сједињених Америчких Држава. Иако је равноправност грађана у социо-политичкој реалности Америке била само декларативна, уметност и култура били су подручја где су се могле чути, ако не и спроводити критички настројене и еманципаторске иницијативе које су заговарале неограничену коегзистенцију различитости.

Културолошка и жанровска фузија у Ленгфордовом музичком и уметничком репертоару, деривира из два главна извора: с једне стране то је британска супкултура панк покрета, а с друге америчка супкултура изворне фолк, кантри и других музичких оријентација које су у коренима америчке савремене културе. Оригинални уметнички израз он гради на коегзистенцији два наизглед супротстављена жанра: панка који је по дефиницији омладински, урбани, субверзивни, превратнички покрет, и кантри/фолк музике као типичне и масовно распрострањене музичке форме руралног и националног етоса. Најдиректнија манифестација британске контракултуре оличена је у панк покрету 70-их чији су протагонисти у својим шокантним, скандалозним, дисонантним текстовима и јавним наступима оштро критиковали милитаризам, отворено и прикривено насиље државног апарата, фашизам, расизам, полицијску бруталност, елитизам у култури и социјалну неправду. За разлику од деликатног карактера панк покрета и отворених напада на британски естаблишмент, кантри и фолк није био револуционаран у смислу критичког односа према друштву, али је у својим извођењима често описивао свакодневицу и животне и друштвене околности његових protagonista, који су често са самих маргина друштва и далеких јужњачких провинција готово преко ноћи постали гламурозне звезде.

Радови из циклуса Радио Нешвил (Nashville Radio) евоцирају време када се стварала оригинална култура америчког југа и када град Нешвил постаје престоница кантри звука, а локална радио станица главни промотор текуће музичке продукције. Вртоглави успон аутора кантрија и раног рока у првим деценијама Хладног рата у политичком смислу била је демонстрација просперитета америчке нације и остварења америчког сна оличеног у култном статусу његових представника. Међутим, убрзо се испоставило да су ови истински талентовани и оригинални музичари били с једне стране инструментализовани у сврху пропагирања супериорности америчке нације, док су са друге и сами постали експлоатисани и обманути производи музичке индустрије у рукама владајућих корпорација и свеопштог конзумеризма. Кључни моменат у Ленгфордовoj портретској концепцији свакако је трагични епилог каријера и личних судбина музичких легенди који се у појединим случајевима завршавају пре четрдесете (Hank Williams, Patsy Cline), некада у безнађу, депресији, зависности од алкохола и дроге (Johnny Cash, Jerry Lee Lewis), а често у маргинализацији и најгорем од свега – потпуном забораву (Bob Wills). Као предложци за ове

портрете послужиле су пропагандне фотографије и плакати, моћна средства комерцијализације и потрошње, тако да овде и формалне карактеристике радова директно упућују на контрадикторност и парадоксалну ситуацију у којој аутентично уметничко дело настаје по узору на репродуковано средство масовне производње. Дакле, овај циклус радова представља апрапријацију изворно комерцијалних образца у сврху личног исказа уметника који се често и сам идентификује са представљеним личностима. Заједно са текстовима песама и аутобиографским белешкама ови радови су обједињени и објављени у форми књиге 2006. под називом *Nashville Radio*. Свој интегрални приступ Ленгфорд објашњава изјавом: „Песме су изразито визуелне и, у неким случајевима долазе директно из сликарства“. Дакле и овде се релативизује уобичајени, логични след по коме би наративна структура текста била тема око које се развија сликарски рад, а не обрнуто.

Као што је случај са музичким жанровским (ко)мешањима Ленгфорд, и у визуелним уметностима са неочекиваним лакоћом присваја и повезује елементе, форме, митове и вредности култура које на први поглед делују хронолошки, идејно и формално удаљене. Овај истовремено оригинални и еклектички израз најшире схваћен као својеврсни постмодернистички хибридни уметнички пројекат упућује пре свега на феномен тржишног пласмана садржаја производа популарне културе и његову релативизацију у околностима где мултинационални капитал диктира и контролише све његове манифестије. Излазак из анонимности и опијености богатством и славом постали су адут у рукама друштвене контроле за даљу манипулатију и симулирање безбрежног, лагодног и просперитетног живота америчке нације.

У формалном смислу радови рекреирају естетику стрипа, фанзина, омота албума и промотивних плаката који су били делотоврно, а свима доступно средство популаризације *underground* сцене. Сведена палета и јаки контрасти сликарских радова у функцији је инкорпорирања текста и препознатљиве симболике чији корени сежу од класичног сликарства све до савремене естетике кича. Гротескна и често бизарна атмосфера ових радова резултат је коегзистенције сложене ванитас иконографије класичног низоземског и фландријског сликарства, и представа карактеристичних за ритуалне прославе сусрета са мртвима народа преколумбовске Америке, чији се трагови могу пратити у савременим манифестијама као што је Дан мртвих у Мексику. Лобање, змије, пешчани сат и други симболи реферирају на пропадање, пролазност и бесмисао овогемаљског света у духу опомињуће, у хришћанству често цитиране изреке *Memento mori* (Сети се смрти). Симболизам смрти најдиректније је у вези са пропадањем кантри музике као извornог жанра и његовом деградацијом и вулгаризацијом у облику новокомпонованих форми који од седамдесетих година постaju мејнстрим америчке масовне културе.

Култни статус портретисаних подвучен је формалним својствима, као и техничким извођењем. Попут религиозних представа хришћанског култа – молитвених икона оне су изведене на дасци малих формата уз употребу сведене линеарне структуре и једноставне орнаментике. Аутор портретисане личности истовремено и гlorификује и пародира, док њихов амбивалентни статус наглашава супротстављањем традиционалних сликарских/графичких поступака са употребом не-сликарских материјала, али и завршним патинирањем. Гестуална експлозија у форми интервенција гребањем по вишеслојној површини и дословно ударање о под додатно наглашава деградацију и пропадање извornих вредности кантри и рок музике, и њених хероја. Инверзија статуса и непризнавање хијарије изменује уметничких дисциплина и занатске делатности у Ленгфордовој пракси се развија и у области графичког и индустриског дизајна, па се ликови са његових портрета/икона поново појављују на омотима, амбалажи и публикацијама.

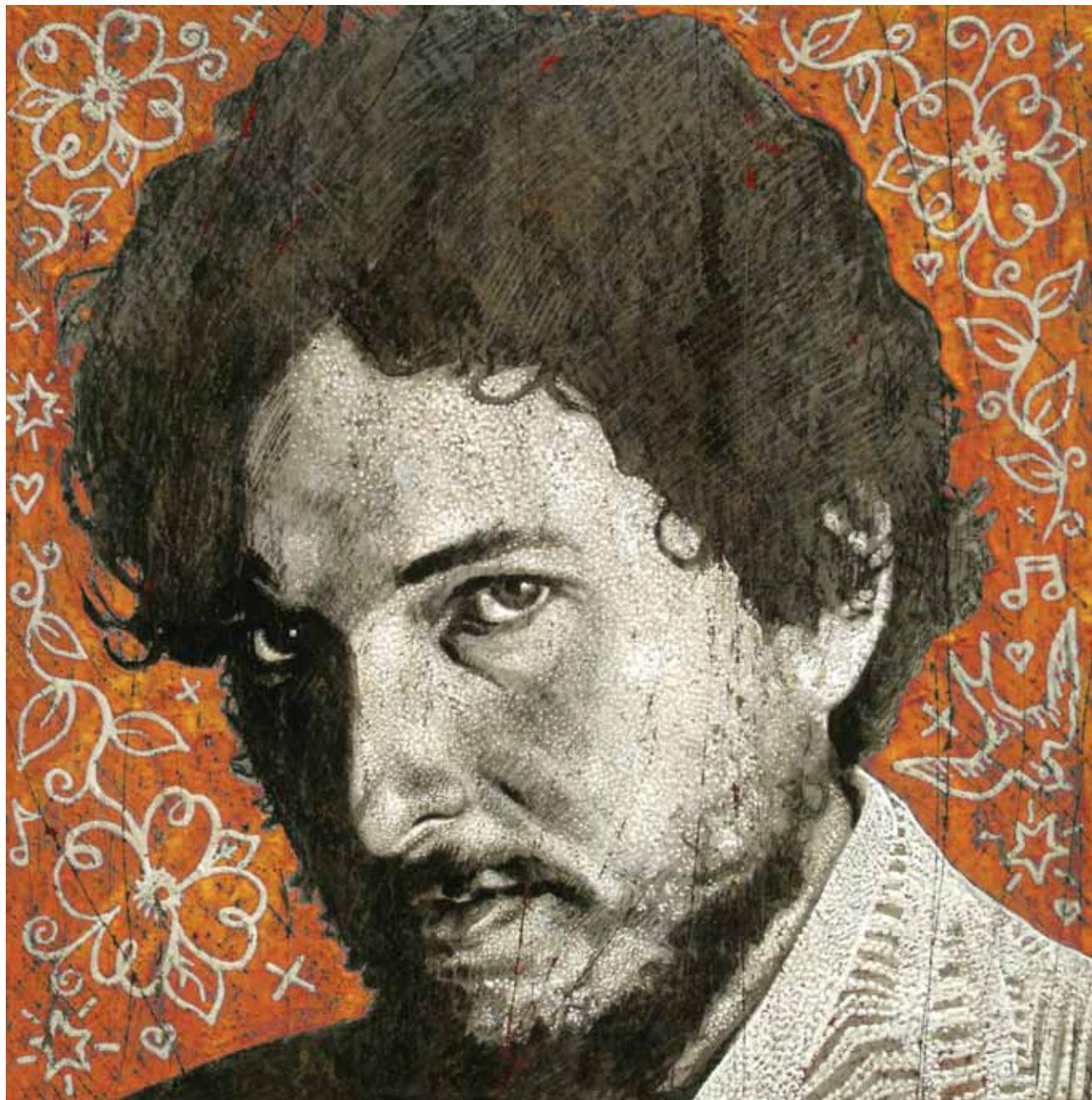
Супротстављање мита и контра-мита можда је најексплицитније у случају рада под називом *Inside the Whale* (У утроби кита) где аутор експлостише лингвистичку сличност термина - *Whale* (Кит) / *Wales* (Велс) како би описао економску пропаст, масовну незапосленост и турбону атмосферу свог родног града Њупорта у Велсу. Старозаветна прича о пророку Јони заробљеном у утроби кита, није оптимистична хришћанска прича о вакресењу и вери у спасење, већ метафора безизлазног стања, неоставарених нада, технолошког прогреса који није донео бољу будућност, већ деградацију традиционалних индустриских делатности, заната и друштвеног живота локалних заједница. Оваква, на први поглед безнадежно пессимистична визија ипак види излаз у неговању аутентичних уметничких вредности и активизму у сврху очувања основних људских права које, уз музички ангажман постају Ленгфордова главна преокупација последњих година.

Биографија

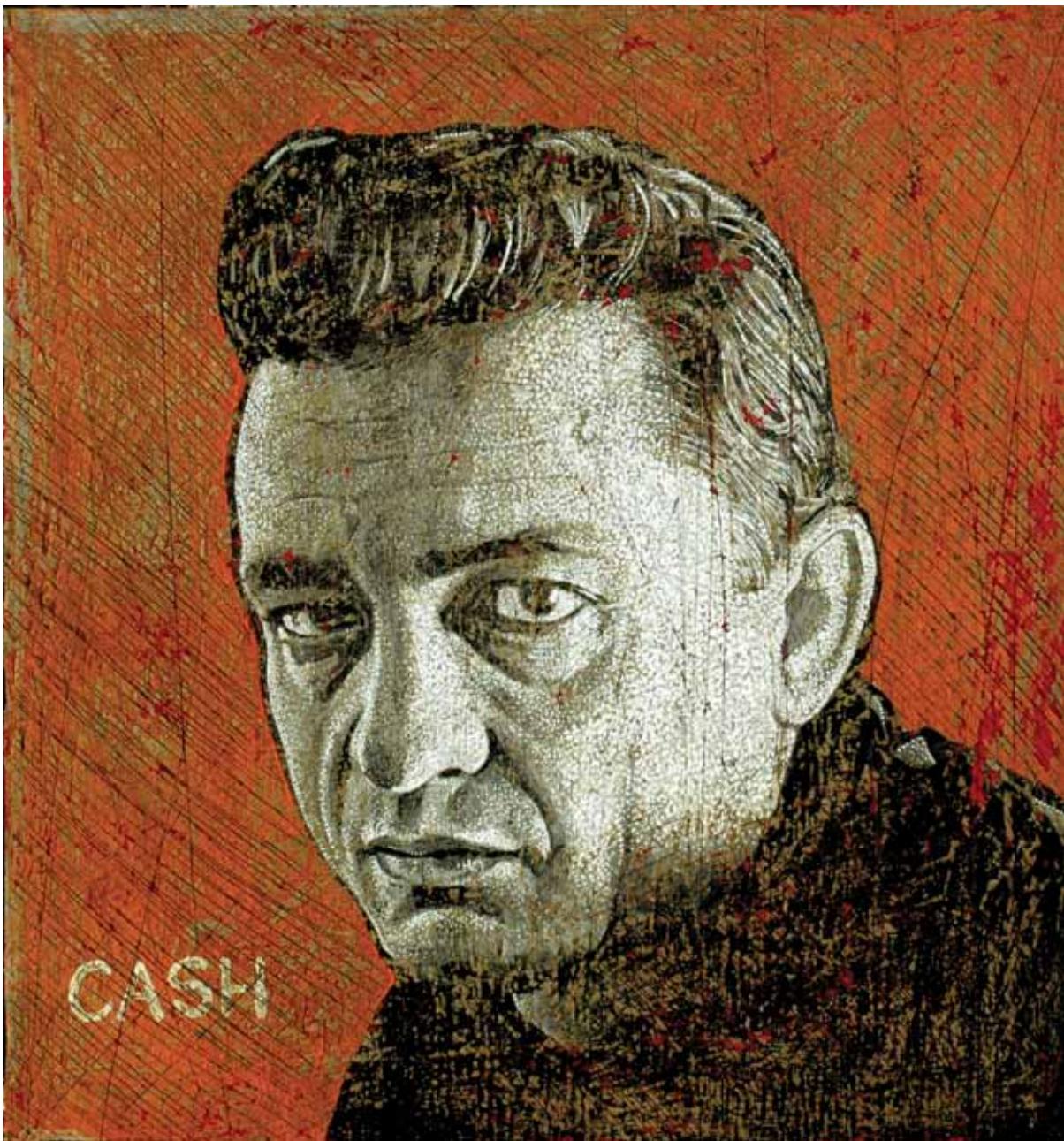
Џон Ленгфорд – Jon Langford (рођен 11. октобра 1957.) је плодан и афирмисан визуелни уметник. Мада је најпознатији по упечатљивим портретима икона кантри и рок музичара као што су Хенк Вилијамс, Џони Кеш и Елвис Присли, његова интересовања и теме којима се бави су веома разноврсне. Сликарски стил Џона Ленгфорда је препознатљив, привлачен и изазован пошто се у њему сусрећу панк-рок инстинкти и ненадмашне цртачке способности. Његове слике се могу наћи на омотима ЦД-ова (његовим и туђим), омотима за књиге као и етикетама за флаше пива Dogfish Head Brewery. Мултимедијални музичко-говорни-видео перформанс Џона Ленгфорда, *The Executioner's Last Song* премијерно је изведен на Alverno College-у 2005 као и у још неколико градова укључујући Остин, Хаг (Холандија), Сиетл, The Walker Art Museum у Миниаполису и Музеју Савремене уметности у Чикагу. Илустрровао је стрип *Great Pop Things* под псеудонимом Чак Дет (Chuck Death). Од 2005. је ко-водитељ недељног радио програма, *The Eclectic Company* који се еmitује на WXRT 93,1 FM у Чикагу. Такође је сарађивао на NPR радио програму *This American Life*.

Уметничка галерија Yard Dog у Остину, Тексасу представља Џона Ленгфорда од 1996. и матична је галерија за пласман његових уметничких радова. Сваког марта овде приређује изложбу током музичке конференције Југ, Југозапад (*South by South West*), и још једну изложбу током октобра у мање хаотичним условима. Тренутно ради на припреми изложбе у Кантри и вестерн кући славних у Нешвилу и на перформансу повезаним са изложбом *DAVID BOWIE IS* у Музеју савремене уметности у Чикагу.

Ленгфорд је рођен у Велсу, а живи у Чикагу од раних 90-их. Првобитно је био бубњар панк бенда *The Mekons* основаног на Универзитету у Лидсу 1977. године али је почeo да свира гитару када су други чланови напустили бенд. Од средине 80-их постаје један од водећих уметника који инкорпорирају фолк и кантри музику у панк рок. Снимио је низ соло албума као и албуме на којима наступа са другим бендовима осим Меконса, пре свега са бендом *Waco Brothers* који оснива пошто се преселио у Чикаго раних 90-их. Снима за независну музичку продукцију из Чикага, Bloodshot. Његов најновији албум *Here Be Monsters* објављен 2014. замишљен је као пројекат у коме сваку песму прати слика, а може се наћи у продаји у форми разгледница са CD-ом, или као сет кашираних принтова које су део луксузног комплета у кутији.

БОБ ДИЛАН – Ново јутро / BOB DILAN – New Morning
ручно дорађени принт каширан на даску
hand-finished print mounted on plywood
30x30 cm, 2013.

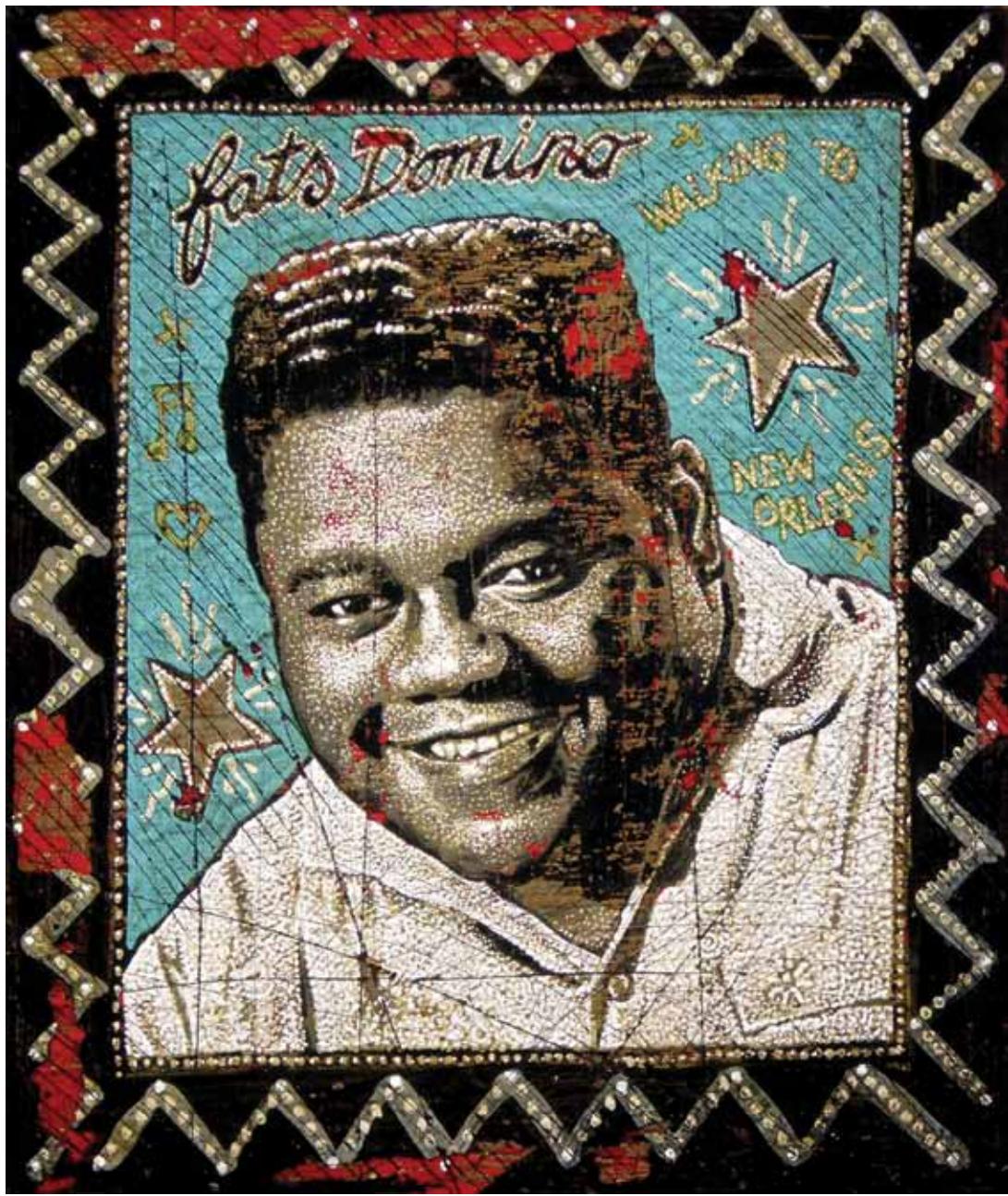

КЕШ / CASH

ручно дорађени принт каширан на даску

hand-finished print mounted on plywood

30x30 cm, 2013.

ФЕТС ДОМИНО / FATS DOMINO
ручно дорађени принт каширан на даску
hand-finished print mounted on plywood
32x27 cm, 2009.

ПЕТСИ КЛАЈН / PATSY CLINE

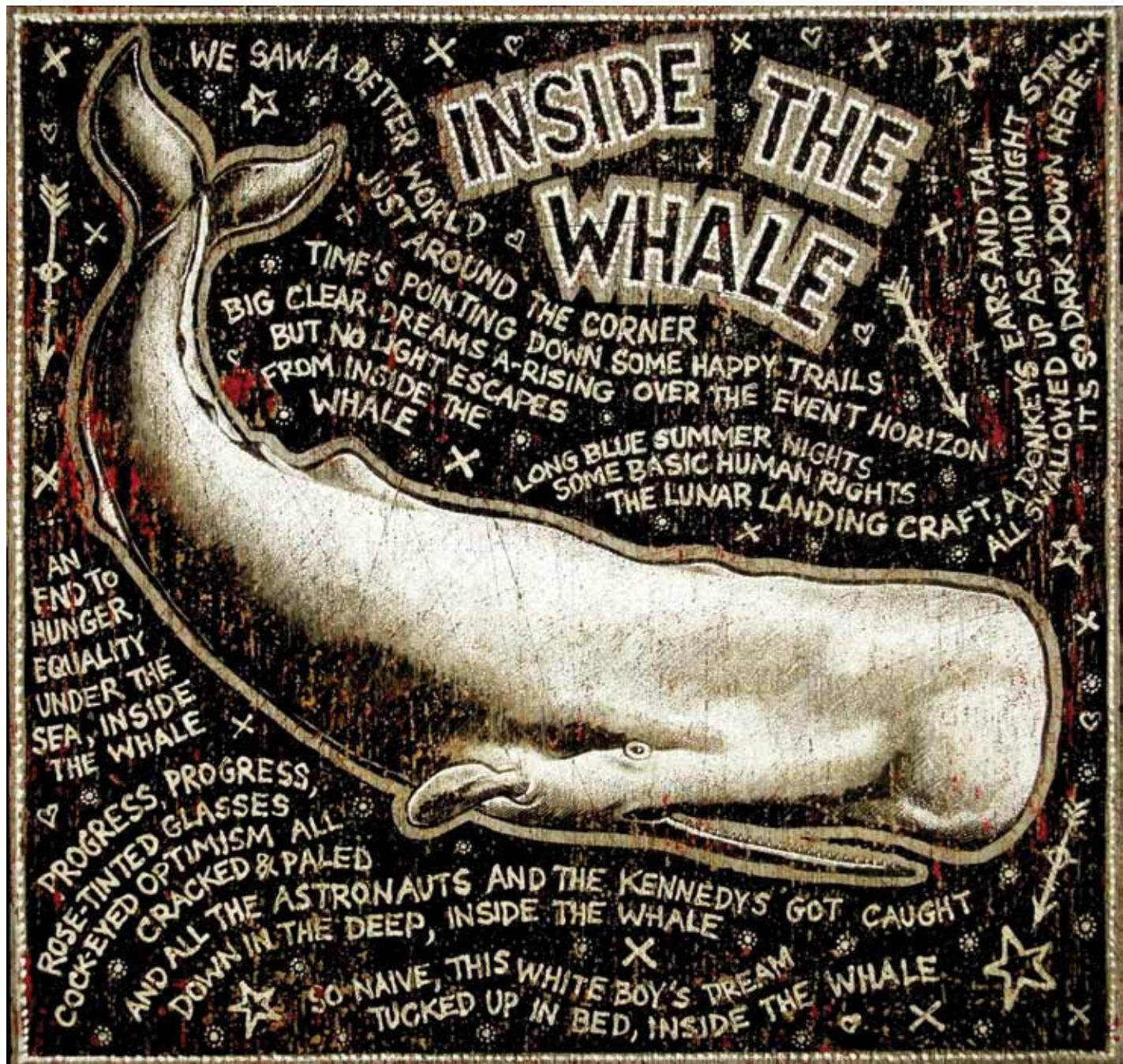
ручно добрађени принт каширан на даску
hand-finished print mounted on plywood
30x27 cm, 2010.

ЦРВЕНА КАУБОЈКА / RED COWGIRL
ручно дорађени принт каширан на даску
hand-finished print mounted on plywood
49x44 cm, 2011.

ВАНДА ЏЕКСОН / WANDA JACKSON
ручно дорађени принт каширан на даску
hand-finished print mounted on plywood
38x14 cm, 2012.

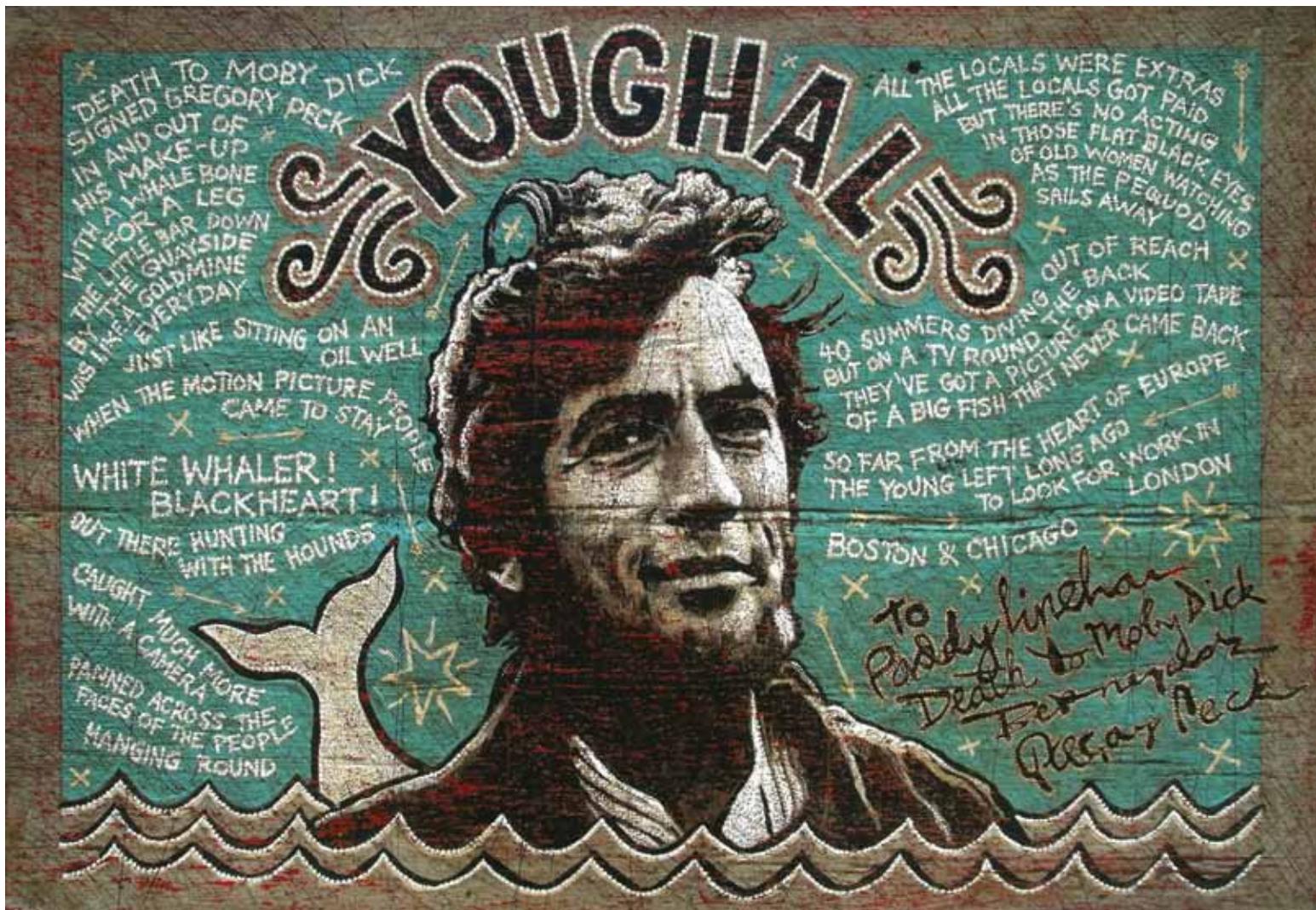

У ТРОБИ КИТА / INSIDE THE WHALE
ручно дорађени принт каширан на даску
hand-finished print mounted on plywood
27,5x28,5 cm, 2010.

ПОСЛЕДЊЕ БРОЈАЊЕ / LAST COUNT
ручно дорађени принт каширан на даску
hand-finished print mounted on plywood
35x27 cm, 2010.

JAL / YOUGHAL

ручно дорађени принт каширан на даску

hand-finished print mounted on plywood

27x38 cm, 2010.

Biography

Jon Langford (born October 11, 1957) is a prolific and respected visual artist. He is best known for his striking portraits of country & rock music icons including Hank Williams, Johnny Cash, and Elvis Presley but his interests and subjects range far and wide. His punk rock instincts and unparalleled draftsmanship come together in a painting style that is distinctive, engaging and challenging. His paintings appear on cd's (his own and other's), book covers, as well as beer bottles for the Dogfish Head Brewery. His multimedia music/spoken-word/video performance, "The Executioner's Last Songs," premiered at Alverno College in 2005, and has been performed in several other cities, including Austin. Den Haag, Seattle, The Walker Art Museum in Minneapolis and at the Museum of Contemporary Art in Chicago. He illustrated the comic strip *Great Pop Things* under the pseudonym Chuck Death. Since 2005 he has co-hosted a weekly radio program, "The Eclectic Company," broadcast on WXRT 93.1 FM in Chicago. He has also contributed to the NPR radio show *This American Life*.

Yard Dog Art Gallery in Austin Texas has represented Jon Langford since 1996 and is the main outlet for Langford's artwork. He has an art show there every March during the South by South West music conference and another less chaotic exhibition in October. He is currently working on an exhibit at the Country and Western Hall of Fame in Nashville and a performance linked to the DAVID BOWIE IS exhibit at the Museum of Contemporary Art in Chicago

Langford is from Wales but has lived in Chicago since the early 1990's. Langford was originally the drummer for the punk band The Mekons when it formed at the University of Leeds in 1977, but he later took up the guitar as other band members left. Since the mid-1980s he has been one of the leaders in incorporating folk and country music into punk rock. He has released a number of solo recordings as well as recordings with other bands outside of The Mekons, most notably the Waco Brothers, which he co-founded after moving to Chicago in the early 1990s. He is involved with the Chicago-based independent record label Bloodshot. His latest album *Here Be Monsters* was released in 2014 and featured paintings to accompany each song which were available as postcards with the CD or as a full set of hand mounted prints as a part a lavish boxed set.

Sanja Todosijević

Jon Langford's Nashville Radio

On Heroes and Victims

Jon Langford's activity in the realm of fine and applied art can only be interpreted by positioning it in a broader context as a visual manifestation of the popular culture phenomenon that has marked the European and American music scene since the 70s of the last century up to now. Langford's musical engagement began in 1977 when he founded the punk band *The Mekons* with a group of friends, students of the Department of Fine Art at the University of Leeds. Although at that time, music was the band members' main preoccupation, the critical and counterculture orientation of the Department which was undergoing a transformation into a progressive and leftist oriented institution together with the all present atmosphere of rebellion and demand for a critical rethinking of artistic theory and practice, surely had an impact on the attitude the band members adopted towards life and art. The radical political engagement of *The Mekons* in their first years was directed against the ideological and militant repression of the ruling structures. In the 80s, with different band members the innovative and experimental music of the group began by incorporating country music themes whose simple structure according to Langford was both powerful and understandable to a wider audience. The ideological similarity can be seen in the thematization of daily life, the social problems and difficulties facing the ordinary man expressed in the lyrics that often carried profound messages. The nonconformity and rebellious stands of *The Mekons* was present in the post-punk phase as well when they continued to express oppositional political stands while their placement outside the UK meant a possibility of provoking certain cultural or political effects on the global plane. Integration of folk and country music into punk rock became more pronounced after Langford left for Chicago, where he has been active on the music scene and performing with the *Waco Brothers* and other musicians of a similar orientation.

Thus, Langford's involvement in visual arts is directly related to his musical activity and represents an integral part of his entire oeuvre. Genre eclecticism, present in all of his activities can be interpreted by the theory of postmodern culture that according to the interpretation of John Storey, the American theoretician of popular culture, does not any more recognize and certainly does not acknowledge the differences between popular and elite culture, different genres and media, the difference between the authentic and commercial. The democratization

and popularization of culture since the 50s has made it possible for both the voice of the majority to be heard and that of the marginalized social and ethnic groups, insisting on the heterogenic character and culturological distinctions, especially in the United States. Although the equality of citizens in the socio-political reality of America is only declarative, art and culture were the fields were critically inclined and emancipatory initiatives advocating unlimited coexistence of diversity could be heard if not put in practice.

The fusion of different cultures and genres in Langford's musical and artistic repertory comes from two main sources: the British subculture of the punk movement and the American subculture of traditional folk, country and other orientations deeply rooted in contemporary American culture. He constructs an original artistic expression on the coexistence of two seemingly opposing genres: punk that is by definition a youth orientated, urban, subversive, revolutionary movement and country/folk music, a widely listened to musical form of rural and national ethos. The most direct manifestation of British counterculture is reflected in the punk movement of the 70s whose protagonists in their shocking, scandalous, dissonant lyrics and public appearances harshly criticized militarism, the open and covert violence of government, fascism, racism, police brutality, elitism in culture and social injustice. Contrary to the delinquent character of the punk movement and open attacks on the British establishment, country and folk music was not revolutionary in the sense of a critical stand against society but it often described the daily life and social situation of its protagonists who almost overnight became glamorous stars but came from the very margins of society and the far away southern provinces.

Artwork from the cycle *Nashville Radio* evokes the times when the original culture of the American south was created and when Nashville city became the capital of country music and the local radio station the main promoter of music production. The skyrocketing success of country and early rock and roll musicians in the first decades of the Cold War was in a political sense a demonstration of the prosperity of the American nation and the realization of the American dream reflected in the cult status of its representatives. However, it quickly turned out that these truly talented and original musicians were on one hand used to propagate the superiority of the American nation while on the other they became exploited and deceived products of the musical industry in the hands of ruling corporations and encompassing consumerism. The key moment in Langford's portrait concept certainly is the tragic career epilogues and personal destinies of the legendary musicians whose lives sometimes ended before their fortieth birthday (Hank Williams, Patsy Cline), sometimes in despair, depression, drug and alcohol addiction (Johnny Cash, Jerry Lee Lewis), often marginalized and worst of all – in

total oblivion (Bob Wills). Langford used propaganda photos and posters, powerful means for propagating commercialization and consumerism as templates for these portraits, thus the formal characteristics of the pieces directly refer to the contradictory and paradoxical situation in which an authentic work of art is produced on the basis of a reproduced means of mass production. Thus, this cycle of portraits represents an appropriation of original commercial forms for the purpose of a personal statement made by the artist who often personally identifies with the represented personalities. These portraits were published together with the lyrics and autobiographical notes as a book titled *Nashville Radio* in 2006. Langford explains his integral approach with the statement: "The songs are very visual and in some cases they were directly inspired by the paintings." Thus, here too we see a relativization of the usual, logical sequence according to which the narrative structure of the text should be the inspiration for the painting and not the other way round.

As is the case with mixing music genres Langford easily appropriates and connects elements, forms, myths and popular culture values that at first glance seem chronologically, conceptually and formally distant. This both original and eclectic expression widely understood as a special postmodern hybrid artistic project primarily points to the phenomenon of marketing the contents of popular culture products and its revitalization in circumstances where the multinational capital dictates and controls all its manifestations. Becoming famous and intoxicated by wealth and fame has become a trump card in the hands of social control for further manipulation and simulation of the carefree, easy and prosperous life of the American nation.

In the formal sense Langford's artwork recreates the aesthetics of comic strips, fanzines, album covers and promotion posters which were effective and assessable to all as a means of popularizing the underground scene. The reduced palette and strong contrasts of painterly work function to incorporate text and recognizable symbolism whose roots span from classical painting up to contemporary aesthetics of kitsch. The grotesque and often bizarre atmosphere of the artwork is the outcome of the coexistence of complex vanitas iconography of classical Dutch and Flanders art, and representations characteristic of ritual celebrations of encounters with the dead practiced by the peoples of pre-Columbian America whose traces can be seen in modern manifestations such as the Day of the Dead in Mexico. Skulls, snakes, sand clocks and other symbols refer to decay, transience and absurdity of life in this world in the spirit of the warning often cited in Christianity *Memento mori* (remember that you must die). The symbolism of death is directly connected to the deterioration of country music as an original genre and its degradation and vulgarization into newly composed forms which since the 70s have become mainstream in American mass culture.

The cult status of the portrayed personalities is underscored by formal features and the technical execution – they are presented in the manner of the Christian religious cult - as prayer icons made on small format plywood using reduced linear structure and simple ornamentation. The artists glorifies and parodies the portrayed at the same time while highlighting their ambiguous status by confronting traditional painting/print techniques with the use of material not used in painting and applying a finishing coat of patina. The artist intervenes by scraping the many layered surface and even throwing the pieces on the floor thus additionally stressing the degradation and deterioration of the traditional values of country and rock music and its heroes. Inversion of status and rejection of hierarchy among artistic disciplines and craftsmanship in Langford's artistic practice can be seen in his work in graphic and industrial design where the personalities on his portraits/icons reappear on covers, packaging and publications.

Maybe the most explicit example where the myth and counter myth is opposed is the piece *Inside the Whale* where the artist exploits the linguistic similarities of the words Whale/ Wales in order to describe the economic disaster, mass unemployment and gloomy atmosphere of his native town Newport in Wales. The Old Testament story of the prophet Jonah trapped in the belly of the whale is not an optimistic Christian story on resurrection and fate in salvation but a metaphor for a hopeless situation, unfulfilled hopes, for technology that did not bring a better future but brought degradation of traditional industrial occupations, crafts and the social life of local communities. However, there is a way out of this, at first glance, hopelessly pessimistic vision and it is by cultivating authentic artistic values and activism for the sake of preserving basic human rights which has been Langford's basic preoccupation together with his music these last few years.

ИЗЛОЖБА РЕАЛИЗОВАНА СРЕДСТВИМА
СЕКРЕТАРИЈАТА ЗА КУЛТУРУ ГРАДА
БЕОГРАДА

ИЗДАВАЧ
ПРОДАЈНА ГАЛЕРИЈА «БЕОГРАД»
Косанчићев венац 19, Београд, Србија
Тел/факс 011 30 33 923
Тел 011 32 87 325
office@galerijabeograd.org
www.galerijabeograd.org

Главни и одговорни уредник
Михаило М. Петковић, директор

Кустос
Јелена Кривокапић

Уредник издања
Драгица Вуковић

Уметнички савет
Бранко Раковић
Александар – Лека Младеновић
Горан Десанчић

Текст у каталогу
Сања Тодосијевић

Превод
Ванда Перовић

Дизајн
Жолт Ковач

Фотографија
Џон Ленгфорд

Штампа
Инстант систем, Београд

Тираж
150 примерака

EXHIBITION SUPPORTED BY
SECRETARIAT FOR CULTURE OF
THE CITY OF BELGRADE

PUBLISHER
GALLERY «БЕОГРАД»
Kosančićev venac 19, Belgrade, Serbia
+ 381 11 30 33 923
+ 381 11 32 87 325
office@galerijabeograd.org
www.galerijabeograd.org

Editor-in-chief
Mihailo M. Petković, director

Curator
Jelena Krivokapić

Catalogue Editor
Dragica Vuković

Art Council
Branko Raković
Aleksandar Leka Mladenović
Goran Desančić

Text in Catalogue
Sanja Todosijević

Translation
Vanda Perović

Design
Žolt Kovač

Photography
Jon Langford

Printed by
Instant system, Belgrade

Print run
150

CIP - Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

73/76.071.1:929 Ленгфорд Џ.(083.824)
73/76(410)"19/20"(083.824)

ЛЕНГФОРД, Џон, 1957-

Џон Ленгфорд = Jon Langford : Нешвил радио = Nashville Radio : Продајна галерија "Београд", новембар 2014. / [текст у каталогу Сања Тодосијевић = text in catalogue Sanja Todosijević ; превод Ванда Перовић = translation Vanda Perović ; фотографије Џон Ленгфорд = photography Jon Langford]. - Београд : Продајна галерија "Београд" = Belgrade : Gallery "Beograd", 2014 (Београд : Инстант систем). - [16] стр. : репродукције ; 21 x 21 cm

Упоредо срп. текст и енгл. превод. - Тираж 300. - Биографија: стр. [4].

ISBN 978-86-6277-056-1

а) Ленгфорд, Џон (1957-) - Слике - Изложбени каталоги б) Ленгфорд, Џон (1957-) - Графике - Изложбени каталоги

COBISS.SR-ID 211082252

На насловној страни / Front cover

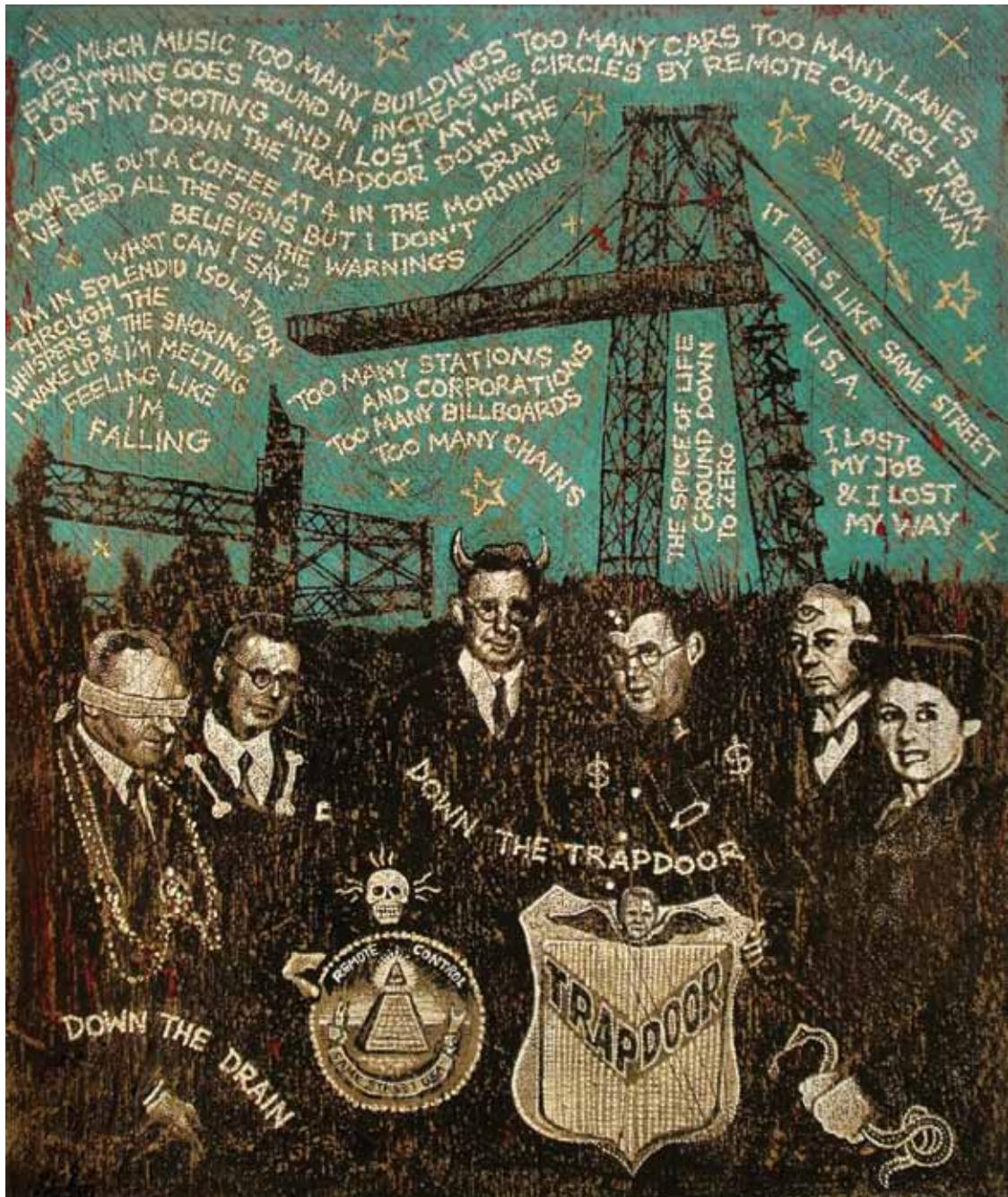
ЦЕРИ ЛИ ЛУИС / JERRY LEE LEWIS
ручно дорађени принт каширан на даску
hand-finished print mounted on plywood
32x27 cm, 2008.

На последњој страни / Back cover

ДАМА ХЕРЦ / THE QUEEN OF HEARTS
комбинована техника на дасци
mixed media on plywood
49x43 cm, 2011.

Пријатељ галерије

Hosting SOLUTIONS
provided by

ВРАТА У ПОДУ / TRAPDOOR

комбинована техника на дасци

mixed media on plywood, 48x41 cm, 2010

48x41 cm, 2010.

www.galerijabeograd.org